

ledes frem, men jeg skal stemme for de Ændringsforslag, som gaa i denne Retning, idet jeg kun skal gjentage, at jeg nok kunde gaa frem paa en noget anden Maade. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) udtalte sig imod det stillede Ændringsforslag om Kreditoplagene. Han har i Forening med et andet æret Medlem stillet et Forslag, som jo ganske vist vil være en Fremgang imod det nuværende, men det forekommer mig dog, at det Resultat, som Flertallet er kommet til med Hensyn til Afskrivningen for Manufacturvarer, ikke vil være generende for Toldofficerterne; og jeg maa derfor holde paa Flertallets Forslag. Der er foreslaaet en Nedsættelse af Tolden paa Kaffe. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds i, hvad han udtalte herom. Jeg tror ganske vist, at denne Afgift, ligesom alle Afgifter paa Livsformødenheder, falder paa Forbrugerne, og alene paa Forbrugerne, og hvad navnlig Kaffe angaar, maa man ikke se bort fra, at man i andre Lande mere og mere er kommen til det Resultat at nedsætte og i nogle Lande fuldstændig at aflasse Indførselstolden paa Kaffe, fordi man mener, at det er netop en Artikel, der bruges af de Uformuende. Jeg vil derfor stemme for det Forslag, den gaar ud paa at nedsætte Tolden paa Kaffe. Jeg vilde endogsaa kunne være med til at aflasse den, hvis et saadant Forslag forelaa. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i England har man i det sidste Aar nedsat Kaffe-tolden til Halvdelen; den er ganske vist endnu meget høi, men der er Tendents til yderligere Nedsættelse, og i de nord-amerikanske Fristater har man ganske aflasset den, og heri ligger maasse Grunden til, at Kaffepriserne ere flegne. Saa meget større Grund turde der være her til ogsaa at gaa til en Nedsættelse, og jeg skal derfor stemme for det Forslag, der gaar i denne Retning.

Thorup: Da jeg igaar begjærte Ordet, var det efter at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) havde udtalt sig i et meget smukt og velordnet Foredrag, men som jeg i mange Retninger ikke kunde billige. Da jeg imidlertid nu har Ordet, maa det maasse være mig tilladt at udtale mig om det Resultat, jeg ved Gjenensynet af Lovforslaget i dets Almindelighed er kommen til, saavel som over enkelte Ændringsforslag, som jeg har været med til at stille. Det ærede Thing vil maasse erindre, at jeg ved Sagens første Behandling udtalte, at jeg med Hensyn til den da foreliggende Sag, nemlig Spørgsmaalet om Forandringer i Told- og Skibsafgifterne, var noget konservativ, og at jeg ikke ønskede, at vi gik til altfor store Nedsættelser og kun ønskede en Nedgang i Toldindtægterne og Skibsafgifterne til Beløb af omtrent 1 Million Rd. Naar jeg desuagtet er gaaet med til en Nedsættelse i Indtægterne af Told- og Skibsafgiften fra

1½ til 2 Millioner, da er det paa Grund af Udtalelser, der er fremkomne fra den ærede Finansminister. Den ærede Minister har i en Udtalelse i Udvalget — jeg skal naturligvis ikke komme dybt ind paa, hvad der er foregaaet i Udvalget, men kun berøre det — sagt, at han just ikke ligesom vilde udtale sig om, hvorledes han vilde stille sig over for dette Spørgsmaal, det skulde først gaa over til det andet Thing og være behandlet i et Fællesudvalg, førend han vilde stille sig bestemt til Sagen. Nu er det jo en Praxis, der vist har været fulgt i mange Aar, at naar vi paa Forhaand vide, at et Forslag skal gaa for dette Thing over i det andet og derefter behandles i et Fællesudvalg, tager man gjerne de yderligst gaaende Fordringer, og saa kommer man gjerne senere til et Afslag i Fællesudvalget. Derfor er det, jeg er gaaet til en Nedsættelse af 1½ à 2 Millioner Rd. Havde derimod den høitagtede Minister udtalt sig velvillig overfor Flertallet, havde han f. Ex. sagt, at han kunde gaa med til en Del af de Ændringer, som Flertallet har foreslaaet til Nedsættelse af Tolden paa Livsformødenheder, saa var jeg bleven staaende ved min Udtalelse ved første Behandling. Jeg skal tillade mig at begrunde, hvorfor jeg ikke i Alt har kunnet følge Flertallet, for at min Stilling til Sagen siden kan staa klar. — Jeg vilde, dersom den ærede Minister havde viist Smødekommen, navnlig ikke være gaaet med til at nedsætte Krigstoldstatter for Sukker, som udgjør 440,000 Rd., hvor ønskeligt det end kunde være. Jeg havde ligeledes da ikke villet gaa med til Ophævelsen af Afgift paa Tærn, Lømmer og Træ, men kun til en større Nedsættelse, hvorved jeg vilde være kommen til ca. 1 Millions Afgang i forhen nævnte Indtægter. Det er, som sagt netop den ærede Ministers Udtalelse, der har bevirket, at jeg har stillet saa store Fordringer. Jeg tror overfor mine Meningsfæller, som ønske at gaa stærkere frem til det samme Maal som jeg, at faae Tolden paa Livsformødenheder nedsat, at de gaa sikrere og heldigere frem ved at moderere deres Fordringer noget. Jeg tror nemlig, at dersom vi udstred en Indkomststat af f. Ex. 2½ Mill. Rd., da kunde det mækelig vække nogen Misbilligelse iblandt Statteborgerne, men at vi derimod, naar vi blive staaende ved 1 Million, nærmere havde Befolkningen med os. Dersom vi her i Thinget vare bleve staaende ved en Indtægtsafgang af ca. 1 Million Rd., saa er det jo sandsynligt, at Toldindtægterne i Løbet af et Par Aar ville komme op til det samme Beløb, som det for Tiden er, og vi ville da, dersom vi ville blive staaende ved en Indkomststat, af det af mig nævnte Beløb kunne faae yderligere Sættelse i Told eller ogsaa i andre Afgifter, som maasse ere ligesaa uretfærdige, f. Ex. Sportler og Skiftegebyrer, eller, om Rigsdagen paa den Tid maatte ønske at komme bort fra Indkomstskatten, da kunde det og ske. Det er i